

4. 2. 2014

B7-0156/2014

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o summitu EU–Rusko
(2014/2533(RSP))

Ria Oomen-Ruijten, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Pawel Zalewski, Michael Gahler, Francisco José Millán Mon, Vytautas Landsbergis, Bernd Posselt, Alf Svensson, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, Tokia Saïfi, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Nadezhda Neynsky, Daniel Caspary, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Andrej Plenkovič, Salvador Sedó i Alabart, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė
za skupinu PPE

**Usnesení Evropského parlamentu o summitu EU–Rusko
(2014/2533(RSP))**

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Rusku,
  - s ohledem na stávající Dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Ruskou federací na straně druhé, na jednání o nové dohodě mezi EU a Ruskem zahájená v roce 2008 a na „Partnerství pro modernizaci“ zahájené v roce 2010,
  - s ohledem na společné cíle EU a Ruska stanovené ve společném prohlášení vydaném dne 31. května 2003 po 11. summitu EU–Rusko v Petrohradě, které se týkají vytvoření společného hospodářského prostoru, společného prostoru svobody, bezpečnosti a práva, společného prostoru spolupráce v oblasti vnější bezpečnosti a společného prostoru pro výzkum a vzdělávání, včetně kulturních aspektů („čtyři společné prostory spolupráce“),
  - s ohledem na summit EU–Rusko konaný ve dnech 3.–4. června 2013,
  - s ohledem na konzultace mezi EU a Ruskem o lidských právech, které proběhly dne 28. listopadu 2013,
  - s ohledem na summit Východního partnerství, který se konal ve dnech 28. a 29. listopadu 2013,
  - s ohledem na prohlášení předsedy Barrosa po summitu EU–Rusko dne 28. ledna 2014,
  - s ohledem na poznámky předsedy Evropské Rady po summitu EU–Rusko dne 28. ledna 2014,
  - s ohledem na společné prohlášení EU a Ruska ze dne 28. ledna 2014 o boji proti terorismu,
  - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že EU je i nadále odhodlána více prohlubovat a rozvíjet vztahy s Ruskem a dodržovat zásady zakotvené v partnerství pro modernizaci, jež se zakládají na společných zájmech a pevném závazku zachovávat všeobecné hodnoty a demokratické zásady a respektovat základní lidská práva a právní stát;
- B. vzhledem k tomu, že přetrvávají obavy ohledně respektování a ochrany základních a lidských práv, demokratických hodnot a právního státu ze strany Ruska;
- C. vzhledem k tomu, že dobré sousedské vztahy, mír a stabilita v zemích, které sousedí s EU i s Ruskem, jsou v zájmu jak Ruska, tak EU;

- D. vzhledem k tomu, že země Východního partnerství mají plné svrchované právo a svobodu budovat vztahy jako rovnoprávní partneři s partnery, které si zvolí, a to v souladu s Helsinskými dohodami;
- E. vzhledem k tomu, že nedávné události jsou důkazem toho, že se budování bariér na hranicích Abcházie a regionu Cchinvali/Jižní Osetie rapidně zrychlilo a stalo se krajně agresivním; vzhledem k tomu, že od 17. září 2013 pokračují ruské okupační síly v budování plotů z ostnatého drátu podél okupační linie v oblasti Cchinvali, a zejména ve vesnici Dici v okresu Gori;
- F. vzhledem k tomu, že na několika místech dochází k rozšiřování okupované oblasti o několik set metrů na úkor gruzínského území;
1. poznamenává, že summit EU–Rusko, který proběhl dne 28. ledna 2014, byl příležitostí k zamyšlení nad povahou a směřováním strategického partnerství mezi EU a Ruskem a k diskusi o společných zájmech i rozdílných názorech s ohledem na nedávný vývoj, včetně iniciativ EU i Ruska týkajících se regionální hospodářské integrace, o společném sousedství, obchodních otázkách a závazcích vyplývajících z členství ve WTO, jakož i o dalších mezinárodních závazcích, včetně závazků v oblasti právního státu, lidských práv, základních svobod a klíčových zahraničních problémů, jako jsou Sýrie a Írán;
  2. domnívá se, že Rusko zůstává jedním z nejvýznamnějších partnerů Evropské unie, co se týče budování strategické spolupráce, ale aby byla tato spolupráce úspěšná, musí být probrány a vyjasněny rozdílnosti názorů;
  3. vyjadřuje politování nad tím, že nedošlo k žádnému pokroku v jednáních o nové dohodě o partnerství a spolupráci, která by měla nahradit stávající dohodu; připomíná EU své doporučení Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost týkající se jednání o nové dohodě mezi EU a Ruskem; naléhavě vyzývá Rusko, aby se výrazně angažovalo v obchodních jednáních ohledně kapitoly nové dohody věnované obchodu;
  4. vítá přijetí společného prohlášení EU a Ruska ze dne 28. ledna 2014 o boji proti terorismu, v němž se EU a Rusko shodly na tom, že zváží možnosti dalšího posilování spolupráce v reakci na trestné činy spáchané teroristy a na organizovanou trestnou činnost, rozšíří spolupráci v oblasti výměny osvědčených postupů v boji proti terorismu a při vzdělávání odborníků na boj proti terorismu a zintenzivní svou spolupráci v rámci OSN i v rámci dalších vícestranných fór;
  5. zdůrazňuje význam partnerství pro modernizaci, které je společnou agendou s cílem pomoci dosažení hospodářských a institucionálních reforem;
  6. vyzývá Rusko, aby splnilo všechny své povinnosti vyplývající z přistoupení k WTO a aby v plném rozsahu provádělo závazky WTO; vyzývá ke včasnému odstranění překážek pro obchod, jako jsou recyklační poplatky u motorových vozidel, jakož i zbývajících překážek bránících dvoustrannému obchodu a investicím;
  7. vyzývá Rusko, aby nevalovalo zákaz dovozu na výrobky z členských států EU; zdůrazňuje, že tyto zákazy poškozují nejen dvoustranné vztahy mezi jednotlivými členskými státy a Ruskem, ale také vztahy EU a Ruska;

8. vítá zprávy o pokroku týkající se společných prostorů EU a Ruska, které nastiňují pokrok, nebo regresi, v provádění společných prostorů EU a Ruska a plánů přijatých v roce 2005; zejména podporuje spolupráci na poli výzkumu a vývoje a zdůrazňuje, že se čtyři společné prostory opírají o princip reciprocity;
9. podtrhuje význam energetické bezpečnosti a zdůrazňuje, že by zásoby přírodních zdrojů neměly být využívány jako politický nástroj; zdůrazňuje, že spolupráce v energetické oblasti je pro obě strany velmi důležitá, neboť představuje příležitost pro další spolupráci v obchodní a hospodářské oblasti v rámci otevřeného a transparentního trhu, přičemž je plně zohledňována potřeba EU diversifikovat přepravní cesty a poskytovatele energie; zdůrazňuje, že základem takové spolupráce by se vedle rovného přístupu k trhům, infrastruktuře a investicím měly stát zásady vzájemné provázanosti a transparentnosti; vyzývá k tomu, aby spolupráce mezi EU a Ruskem v oblasti energetiky byla pevně založena na zásadách vnitřního trhu, včetně třetího energetického balíčku, zejména s ohledem na přístup třetích stran, a také na Smlouvě o energetické chartě; je přesvědčen, že plné přijetí zásad Smlouvy o energetické chartě ze strany Ruska by bylo vzájemně prospěšné pro dvoustranné vztahy v oblasti energetiky; vyzývá k úzké spolupráci mezi EU a Ruskem v oblasti dodávek surovin a vzácných zemin, zejména těch, které se považují za mimořádně důležité, a vyzývá k dodržování mezinárodních pravidel, zejména pravidel WTO;
10. vyzývá Rusko, aby dodržovalo základní zásady demokracie, právního státu a lidských práv, a vítá nedávné případy amnestie; podtrhuje význam svobody shromažďování, svobody slova a svobody sdružování; vyjadřuje znepokojení ohledně nezávislosti soudnictví a situace občanské společnosti, obránců lidských práv a vůdců opozice;
11. bere na vědomí probíhající jednání o dohodě o dalším zjednodušení vízového režimu, která by rozšířila kategorie osob, které mohou mít z tohoto zjednodušení prospěch mimo jiné na zástupce organizací občanské společnosti a širší škálu rodinných příslušníků; poznamenává, že probíhá provádění „společných kroků k bezvízovému režimu pro krátkodobé pobyty“ zahájené na summitu v prosinci 2011;
12. zdůrazňuje, že pravidelná setkání v rámci politického dialogu týkající se řady otázek v oblasti zahraniční politiky jsou zásadním prvkem vztahů mezi EU a Ruskem; konstatuje, že Rusko coby stálý člen Rady bezpečnosti OSN musí převzít odpovědnost při mezinárodních krizích; vyzývá Rusko, aby v rámci konference Ženeva II o Sýrii ukázalo vysoce konstruktivní přístup k politickému řešení konfliktu v této zemi;
13. je přesvědčen, že další politické a hospodářské reformy v zemích Východního partnerství, včetně Ukrajiny, založené na hodnotách a normách EU jsou v konečném důsledku v bytostném zájmu Ruska, neboť by rozšířily pásmo stability, prosperity a spolupráce podél jeho hranic; připomíná stále platné pozvání EU pro Rusko, aby se na tomto procesu podílelo prostřednictvím konstruktivní spolupráce se zeměmi Východního partnerství; nesouhlasí se záměrem Ruska nadále považovat region Východního partnerství za svou sféru vlivu; je přesvědčen, že o budoucnosti své země by měli mít právo rozhodnout jen a pouze ukrajinští občané;
14. vyzývá Rusko, aby upustilo od vyvíjení nátlaku na Ukrajinu, jak tomu bylo před summitem Východního partnerství ve Vilniusu, na němž měla být podepsána dohoda

- o přidružení mezi EU a Ukrajinou;
15. důrazně odsuzuje proces budování bariér na hranicích Abcházie a regionu Cchinvali/Jižní Osetie, který vedl k rozšíření okupovaných území na úkor Gruzie;
  16. důrazně odsuzuje rozšíření bezpečnostní zóny vytvořené kolem Soči na okupované území Abcházie, které je tímto rozděleno na dvě části;
  17. vyzývá Rusko, aby odvolalo uznání oddělení gruzínských regionů Abcházie a Cchinvali/Jižní Osetie, ukončilo okupaci těchto gruzínských území a plně respektovalo svrchovanost a územní celistvost Gruzie, stejně jako neporušitelnost jejích mezinárodně uznaných hranic, jak stanoví mezinárodní právo, Charta OSN, závěrečný akt helsinské Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a příslušné rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů; vyzývá Gruzii a Rusko, aby vedly přímá jednání o různých otázkách bez stanovení předběžných podmínek, případně prostřednictvím mediace pro obě strany přijatelnou třetí stranou, což by mělo doplňovat, ale nikoliv nahradit stávající ženevský proces;
  18. vyzývá Ruskou federaci, aby splnila závazky, které učinila v roce 1996 v Radě Evropy a které se odrážejí v rozhodnutích summitu OBSE (Istanbul 1999 a Porto 2002) a týkají se stažení ruských oddílů a zbraní z území Moldavska; vyjadřuje znepokojení nad nedostatečným pokrokem v této záležitosti; zdůrazňuje skutečnost, že se všechny strany rozhovorů 5 + 2 zavázaly vyřešit konflikt na základě územní celistvosti Moldavské republiky; požaduje tudíž ustavení civilní mírové mise v Podněsterské oblasti Moldavské republiky;
  19. vyzývá vysokou představitelku, aby věnovala více pozornosti jednáním 5 + 2 a aby zintenzivnila dialog o této záležitosti s ruským zástupcem s cílem dosáhnout komplexního a mírového řešení podněsterského konfliktu;
  20. apeluje na ruské orgány, aby spolupracovaly, pokud jde o otevření ruských archivů, a umožnily tak přístup badatelům a odtajnily příslušné dokumenty, které by mohly objasnit osud mnohých osob uvězněných sovětskými bezpečnostními službami na konci druhé světové války, včetně Raoula Wallenberga, který před 70 lety zachránil tisíce maďarských židů před genocidou;
  21. vítá činnost Výboru pro parlamentní spolupráci EU–Rusko, který je platformou pro rozvoj spolupráce a pro trvalý dialog mezi oběma parlamentními orgány;
  22. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, vládám a parlamentům zemí Východního partnerství, prezidentovi, vládě a parlamentu Ruské federace, Radě Evropy a Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.